

Д-ръ В. Ив. Неновъ

Венеричните болести въ селата

До неотдавна можахме да кажемъ, че нашето село се запазваше отъ **сифилиса и трипера**. Тия болести, наречени още венерични, се насядаха между селското население най-вече следъ войни, и съ времето, благодарение на строгите нрави и откъснатостта на селското население отъ градовете, лека-полека тѣ изчезваха, заразените семейства и родове измираха и селото възстановяваше здравата си снага.

Ала напоследъкъ, следъ преживените голѣми и продължителни войни, поради дълбоките разтръси на стопанския ни живот и на засиленото преливане на селата въ градовете, на постоянно и близко общение на селяни и граждани, — венеричните болести, които намираха досега най-пригодни условия за разширение въ голѣмите градове, почнаха да се настаниватъ и въ селата и да правятъ ужасни поражения.

Това трбва да обърне вниманието на всички ни. Защото пораженията на венеричните болести — за които ще говоримъ по-нататъкъ — сѫ по-страшни и по-убийствени отъ най-страшните и поразителни войни.

А че наистина опасността е сѫдбоносна за цѣлия ни живот, за сѫществуването ни като племе, като народъ здравъ и животоспособенъ, ни свидетелствуватъ данните, които ни дава известниятъ у насъ венерологъ, професоръ Д-ръ Беронъ, за венеричните болни, които постъпватъ въ Александровската болница въ София. Ето що ни казва той:

Отъ всички венерично болни въ Александровската болница, децата отъ 10—15 годишна възраст презъ 1912 год. съставляваха 0·5 на сто, а презъ 1920 год. — 4·5 на сто. За тия отъ 15—19 год. презъ 1912 год. — 9 на сто, а презъ 1920 год. — 16 на сто. Между войниците отъ нашата войска, презъ 1911 г. заболяванията отъ триперъ сѫ били 6·54 на хиляда, а презъ войните — 21 на хиляда. За сифилиса, презъ 1911 год. — 1·04 на хиляда, а презъ войните — 14 на хиляда отъ списъчния съставъ.

Когато презъ 1903 год. се въведе безплатното лѣчение въ болниците, разпространението на сифилиса почна да намалява. Ала войните влошиха положението. Много войници се заразиха и още неизлѣкувани и болни се завърнаха по домовете си и заразиха домашните си.

Доколко е ужасно разпространението на сифилиса въ нѣкои села, ни показва намѣреното преди 3—4 години въ с. Ч.